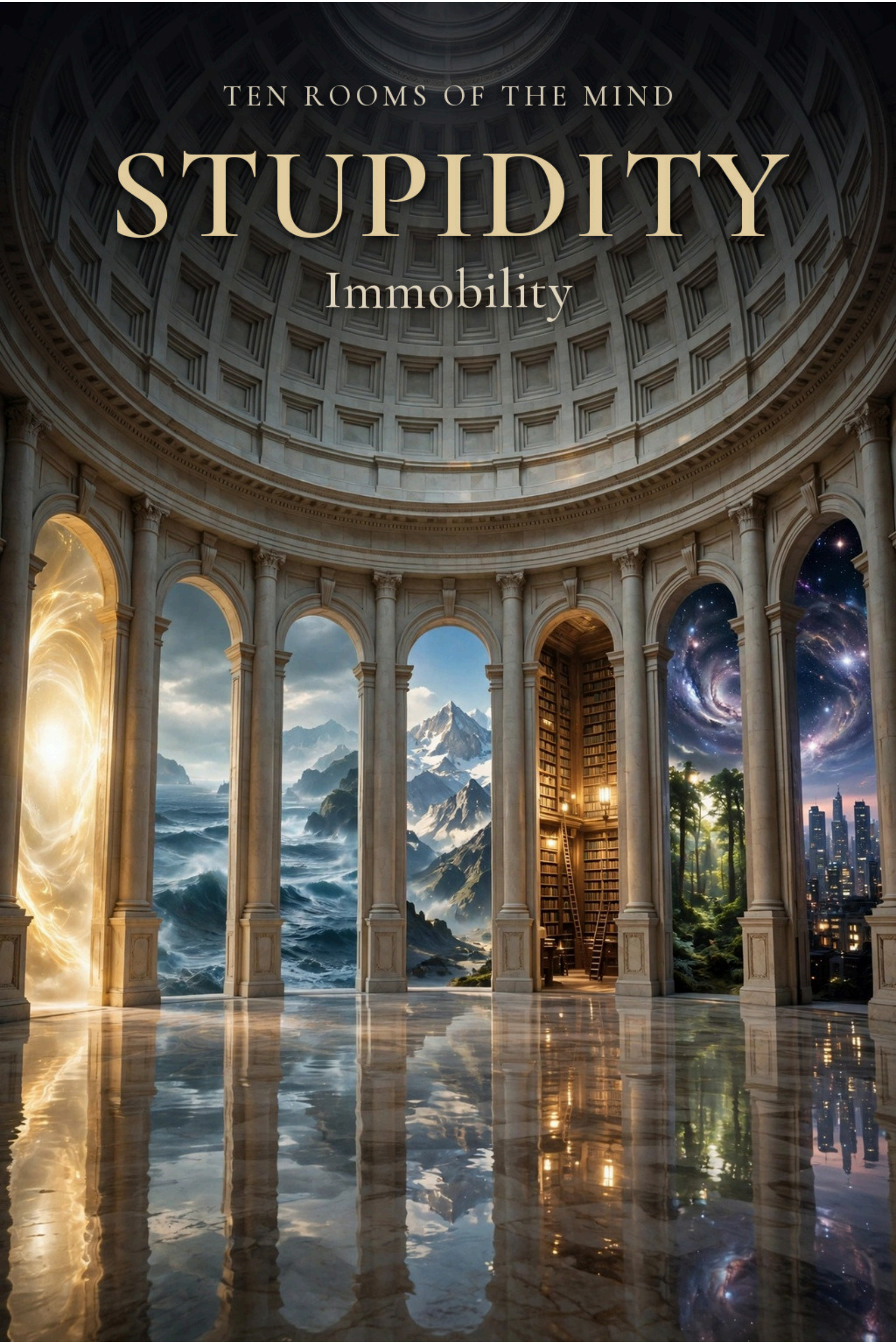

TEN ROOMS OF THE MIND

STUPIDITY

Immobility

ANG KATANGAHAN NG GILLETTE

Kawalang-kilos

ANG SAMPUNG SILID NG ISIP

May isang bahay na tinitirhan ng bawat isa sa atin nang hindi kailanman pinili.

Wala itong address. Hindi ito lumilitaw sa anumang mapa. Gayunman, mas kilala natin ito kaysa sa alinmang lugar na tunay nating tinirhan. Sa loob, may sampung pinto.

Ang ilan ay binubuksan natin araw-araw nang hindi namamalayan.

Ang iba ay pinananatili nating nakakandado, nagkukunwaring wala silang kinalaman sa atin.

At may mga silid na hindi tayo ang nagtayo, ngunit sa paanuman ay dala-dala pa rin natin sa ating kalooban. Hindi ito isang teorya.

Hindi ito isang manwal ng sikolohiya na inaalikabok sa isang istante.

Ito ang salaysay ng isang lalaking naglakad sa sampung silid na ito nang isa-isa, kadalasan nang hindi alam kung nasaan siya, at ngayon, na may ilan pang taon sa kanyang mga balikat, ay sinisikap ilarawan ang mga ito nang eksakto kung paano niya naranasan.

Sampung pinto.

Binuksan ko silang lahat.

Ang ilan ay nang may pag-uusisa.

Ang ilan ay nang atubili.

Ang ilan ay noon lamang na huli na ang lahat para umatras.

Kung pamilyar sa iyo ang mga silid na ito, hindi iyon dahil isinasalaysay nila ang aking kuwento.

Iyon ay dahil, sa kaibuturan, isinasalaysay rin nila ang sa iyo.

Ferdinando

KATANGAHAN — Kawalang-kilos

Sa loob ng maraming taon, naniwala akong ang katangahan ay kapareho ng kamangmangan.

Pagkatapos, nagbago ang isip ko.

Nakakita ako ng mga taong kaunti ang pinag-aralan na nakauunawa sa mundo.

At mga taong may kahanga-hangang mga kredensiyal na hindi maunawaan ang kanilang sarili.

Ang katangahan ay hindi kakulangan ng kaalaman.

Ito ay pagtanggì sa kaalaman.

Nagsisimula ito sa sandaling tumigil tayo sa pagtatanong.

Ito ang ginhawa ng paniniwalang sapat na ang alam natin.

Mahal ng katangahan ang ganap na katiyakan.

Kinamumuhian nito ang mga pinong pagkakaiba.

Hindi nagtitiwala sa pagdududa.

Laging may handang sagot.

At dahil doon, hindi kailanman nakikinig.

Kapag dumating ang katangahan, humihinto ang paglago.

At kapag huminto ang paglago, patuloy na umuusad ang buhay.

Ngunit hindi na tayo kasama.

Kung minsan, nagiging halos isang sakit ng lipunan ito.

Naaalala ko ang isang inang nagdala ng kanyang walong anak sa isang doktor.

Balisa siya.

Iginiit niyang iisa lamang sa kanila ang matalino at nais niyang mapabuti ang pito pa.

Hindi pinanghinaan ng loob ang doktor.

Pitong konsultasyon.

Pitong reseta.

Pitong singil.

Umalis ang ina nang nasisiyahan.

Nakatanggap siya ng diyagnosis.

Ayon sa kanya, malapit nang maging iba ang kanyang mga anak.

Nanatili silang eksaktong gaya ng dati.

Mas naghirap lamang.

Walang lunas na nabigo.

Sadyang hindi iyon ang sakit.

Sa kanya ang sakit.

At walang resetang makagagamot dito.

Ferdinando